

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

N:R 16 (591).

LÖRDAGEN DEN 25 FEBRUARI 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN ..... KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. ... > 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRÄST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLÄRA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPNA KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	---	--	---	--

I BORGERSKAPETS ÄNKEHUS.

A. Edlund foto.

FRU FANNY LINDBOHM.

FÖRESTÅNDARINNA FÖR BORGERSKAPETS ÄNKEHUS.

DÅ JAG EN GÅNG i omnibus for förbi huset n:r 45 på Norrtullsgatan, i hvars fönster dagen om åldriga kvinnohuvuden synas lutade öfver blommorna eller sömnen, hörde jag en liten flicka fråga en i sällskap med henne varande dam: »Hvad är det där för gamla fruar, som sitta där inne?» — »Det är änkor,» ljöd svaret. »Deras män äro döda, och nu sitta de där inne i lugn och ro, tills de själfva en gång dö.» — »O, att de inte hellre gifta om sig!» suckade naivt den lilla.

Hon visste inte, hon, hur bra »de gamla fruarna» ha det där inne, och det visste inte heller jag den tiden. Men nu, då jag fått en inblick i deras ställningar och förhållanden, tyckas de mig verkligen ha skäl att af innersta hjärta intyga: »Här är oss godt att vara!»

Borgerskapets änkehus upprättades år 1724. Första anledningen till dess stiftande liksom grundplåten till institutionen gaf grosshandlaren Abraham Grill, ättling af den på Gustaf II Adolfs tid till Sverige inflyttade guldsmeden A. Grill från Amsterdam. På fyra stora minnestaflor i änkehusets matsal finnas angifna donatorernas namn och storleken af

de till stiftelsen skänkta donationerna.* Bland gifvarna märkas hedervärda sadelmakare-, sejlare-, slaktare-, snickare- och bokbindareäldermän samt karduansmakare och demoiseller — bärare af svunna tiders titlar — vidare grosshandlare — starkt representerade —, kommerseråd, kofferdikaptener, brukspatroner, hofpredikanter, sidenfabrikörer, trädgårdsmästare, viktualie- och kryddkramhandlare, hattmakare, hyrkuskar, änkefruar och fröknar samt slutligen korporationer, fonder och föreningar, såsom Stockholms borgerskap, bagareämbetet, skomakareföreningen samt grosshandels-, läderhandels- och lärtföremåls-handels-societeterna. Donationer hafva gifvits hvart år från änkehusets grundande. Störst inom de respektive myntsarterna äro Stockholms borgerskaps donation af 174,000 daler kopparmynt, demoiselle S. M. Sundins pensionsfonds af 204,300 riksdaler och grosshandlaren C. A. A. Wennbergs af 60,000 kronor.

Konung Adolf Fredrik säges hafva skänkt änkehuset den centralt belägna tomt, Hamngatan 18 A, där det residerade ända till 1879, då det drog sig tillbaka ur världsvimlet och nedslog sina bopålar på sitt nuvarande fridlysta område. En fördel hade det gamla läget framför det nya: den musik, som om vår- och sommaraftnarna genom de vidöppna fönstren strömmade in från Kungsträdgården, var en fägnad för gamla öron och hjärtan. Men bland pensionärerna finns det numera endast en, den 101-åriga fru Ahlbom, som varit med under nämnda klang- och jubelperiod och som åt minnet af densamma stundom offerar en suck af vemodsfull saknad.

I alla andra afseenden är Norrtullsgatan, med hvilken änkehuset till hösten kan fira sitt tjuguarjubileum, att föredraga. För de skädelystna och efter morgonsol trängande pensionärerna lämpa sig bäst rummen åt gatan, hvilken senare, alltid ganska lifligt trafikerad, om söndagarna, som bekant, från morgon till kväll är fylld med en ström af promenerande till fots och i vagn med Hagaparken och Nya kyrko-

gården till mål; för de mera kontemplativa och idylliskt anlagda naturerna passa rummen åt den vackra, i engelsk stil hållna parken, som bjuder på aftonsol och där man utom gräsmattor, alléer och två små rosiga mandelträd, af pensionärerna kallade »pingstbrudarna», finner lummiga bersäer, liksom enkom skapade samt äfven fitigt anlitate för kafferep.

Efter hvad en i salen anslagen tacksägelse-skrift upplyser, är den å hufvudfasaden med torn, tornur samt stora, af småkolonner delade midtfönster prydda, ansenliga byggnaden med ospard möda samt utan ersättning för offrad tid uppförd af styrelseledamoten byggmästaren Axel Gotthard Jansson. Längs igenom de tre våningarna löpa breda, höga och ljusa korridorer, upplysta med gas, uppvärmda genom kaminer samt garnerade med solida skåp — pensionärernas garderobber — mellan dörrarna till de olika lokalerna. På nedre bottnen äro jämte en del pensionärrum inrymda pastorsexpeditionen, mottagningsrummet samt föreståndarinnans, sofasystemens och vaktmästarens bostäder; en trappa upp ligga samlingsrummet och kyrkan.

I sammanhang härmed må nämnas, att Borgerskapets änkehus utgör en egen församling, änkehusförsamlingen. Dess själasörjare f. n. pastor Axel Mörner, förrättar gudstjänsten i den prydliga kyrkan, jordfäster de inom stiftelsen afidna därstädes eller i grafkoret ute i parken, håller bibelförklaring i pastorsexpe-

A. Blomberg foto.

KYRKAN I BORGERSKAPETS ÄNKEHUS.

ditionen hvarje torsdag och besöker de sjuka, hvilkas läkare- och sjukvård är anförtrodd åt doktor Sven von Hofsten och sofasystemen fröken Mimi Lundberg.

Styrelsen, »våra herrar», som pensionärerna i dagligt tal förtroligt benämna dem, utgöres af grosshandlarne V. Ramstedt, ordförande, R. Sundström, F. Althainz, C. Wikström, J. Engellau, konsul K. W. Boman, bagaren C. O. Nilsson samt fabriköerna K. Edberg och J. Lindmansson. Kamrerareysslan bestrides af amanuensen A. Peyron. Hvar och en af styrelseledamöterna tjänstgör en månad åt gången som »jourhavande direktör», i hvilken egenkap han aflägger regelbundna besök å änkehuset, mottager rapporter och anmälningar m. m.

Sedan två år tillbaka förestås änkehuset af fru Fanny Lindbohm, dotter till afidne rådmannen i Stockholm, O. G. Westerberg, och änka efter bruksförvaltaren Maurits Lindbohm på Stens bruk i Östergötland. I sitt ståtliga och gästfria östgötahem förvärfvade sig fru Lindbohm en människokänedom, en vana att representera och en förmåga att leda ett stort hushåll, hvilka i hennes nuvarande ställning komma henne själf och hennes omgivning väl till pass. Hårdt pröfvad — inom loppet af tio månader förlorade hon sin man, två af sina barn och sitt hem —, söker fru Lindbohm glömma sina egna sorger i de mångfaldiga bestyren för det henne redan nu så kära nya hemmet med de många gamla barnen, som smeksamt hyllande kalla henne »vår fru» och på hvilka hennes friska och sympatiska väsen, lefvande intresse, opartiskhet och husmoderliga duglighet öfva det lyckligaste inflytande. Sina smärtsammaste stunder tillbringar fru Lindbohm vid de dödsläger, som då och då redas inom änkehuset. Men på tal om sin ställning förklarar hon gladt, att hon icke vill byta med någon och att hon icke kunde önska sin egen mor ett bättre hem än på änkehuset.

Vid fru Lindbohms sida står i varm förställe och vänskap sofasystemen Mimi Lundberg, änkehusets och — konungens sjuksköterska, hvars bild i annat sammanhang nyligen varit införd uti Idun. Något mera intagande än denna unga kvinna i glädtigt samspråk med de äldre fruarna eller ömt förhörande sig om med deras krämpor, kan man icke tänka sig. Det skall vara åt »Hans Majestät», som fruarna vid behov godvilligt afstå syster Mimi; men sannerligen om de gjorde det åt någon annan. Och i deras högt uttalade undersåtliga fröjd öfver konungens tillfrisknande blandar sig — det misstänker jag starkt — ett hemligt litet jubel öfver att ha syster Mimi välbehållen åter.

Tio tjänarinnor, af hvilka den äldsta, den 75-åriga Fia, tjänat på änkehuset i trettiosju år, samt äfven de flesta andra äro gamla i gården, och en vaktmästare, husets allt i allo, som innehafv sin befattning i mer än ett decennium, äro fullt sysselsatta med att upprätthålla den förträffliga ordningen inom- och utomhus. I fråga om plikttröhet och nit lär å deras sida intet vara öfrigt att önska.

För att söka inträde som pensionär å Borserskapets änkehus måste man vara änka efter en af Stockholms borgare, hafva fyllt 60 år, vara medellös och innehafva ett borgarembref, som bör åtfölja ansökningsen. Plats finnes för åttio pensionärer. Den yngsta af de nuvarande är 64 år, den äldsta 101, och medelåldern bland stiftelsens fruar är 78 år. Sängkläder, något linne, vissa möbler samt knif, gaffel och sked, den senare af silfver, bör den inträdande, som själf bekostar äfven sina gångkläder, föra med sig; allt öfrigt — rum, vedbrand, lyse, mat och tvätt — består änkehuset. I

regel delas hvarje rum af två pensionärer. Hvardera äger att efter egen smak möblera sitt område, hvilket ger upphof till en behaglig omväxling och skänker en individuell prägel åt hvar liten vrå. Af stor vikt är naturligtvis, att de båda rumskamraterna trifvas tillsammans, en omständighet, åt hvilken den välvilliga och omtänksamma föreståndarinnan ägnar mycken uppmärksamhet.

Lifvet på änkehuset är stilla och angenämt. I »teköken», små rum, belägna i ändan af korridorerna, tillreda pensionärerna själfva på kokgasapparateu sitt morgonkaffe, hvilket de jämte frukost, hvartill mjölk dagligen kl. $\frac{1}{2}$ 10 utdelas i serveringsrummet, intaga å sina respektive rum. Middagen, som om hvardagarna ätes kl. 1, om söndagarna kl. $\frac{1}{2}$ 2, serveras i den ljusa, präktiga matsalen, hvars med bladväxter fyllda sju fönster vetta utåt parken. Vid tvärbordet i salens öfre ända gör fru Lindbohm behagfullt *les honneurs*, och där har äfven syster Mimi sin plats. Duktyget är bländhvitt, porslinet är pryddligt märkt med »Borserskapets änkehus» i blått, och svagdrickat i karafferna glöder i gasljuset som vin. Kuverten föra pensionärerna själfva med sig från sina rum. Maten, som på ett mönstergillt sätt tillagas i det propra, af koppar och tenn blänkande köket, kringbjudes å stora tennfat och i dito tennskålar af sex tjänarinnor. Som prof på hvad huset förmår anföres här matsedeln för en af de senaste veckorna. Söndag: kalfrikassé, buljong med klump; måndag: bruna bönor och fläsk, slätvälling; tisdag: köttsoffa, arma riddare; onsdag: stufvad potatis och köttbullar, sagosoppa; torsdag: ärter och fläsk, pannkaka; fredag: korfkaka, chokolad och skorpor; lördag: sill och potatis, risgrynsgröt. På styrelseherrarnas födelsedagar och vid de årliga högtiderna vankas vin och efterrätt. I friskaste minne lever naturligtvis den festmiddag, som kung Oscar bestod fruarna på sin sjuttioårsdag. — Till kvällen spisas vattgröt eller drickes ölost nere i salen.

Mellan måltiderna njuta fruarna sitt sorgfria väsen. Man promenerar, uträttar ärenden, går på visiter, tar emot sådana, antingen i sitt eget rum eller i samlingsrummet, fördjupar sig i det därstädes inrymda, af styrelsen skänkta biblioteket — till hvilket gåfvor med tacksamhet mottagas — sysslar med handarbeten o. d., läser tidningar och lägger patience. Om somrarna företagas ofta små utflykter eller göras längre resor till släktingar och vänner. Tid efter annan huggas pensionärerna med besök af musikalkare eller musikalskarinnor. Då flyttas orgeln från samlingsrummet ut i vestibulen, och de gamla fylla ifrigt lyssnande trappor och korridorer. Musikalkare, hvilka ömma för dem, som stunda från världen, hafva här ett tacksamt fält för sin välvilja.

Långt behöfver man icke gå inom dessa murar för att stöta på vakna sinnen och friska viljor, hvilka locka till tankeutbyte, rika fonder af lifserfarenhet samt humoristiska eller annorledes originella världsåskådningar. Öfver det hela hvilat en anda af glad trygghet — ett det vackraste vitsord för styrelsen och föreståndarinnan. Stiftelser af detta slag synas i sanning väl förtjänta af allmänhetens offervilliga intresse.

TORA KJELLBERG.

TILL VÅR ÄRADE LÄSEKRETS rikta vi en vördsam uppmaning att ihågkomma Idun med insändande af fotografier och teckningar, som kunna vara af intresse för vår illustrationsafdelning. Alla hafda kostnader ersätta vi naturligtvis tacksamast.

SLÄDFÄRD.

SER DU, LITEN, ser du, hur det lyser
öfvan skogarna i solgångsbrand!
Hvit och kall blir skyn och luften fryser,
insjöisen knakar till ibland.

Skuggan svartnar här emellan träden,
och alltmera dunkelt glänsar snön.
Vi ska öfver isen nu med släden
till vårt mål på andra sidan sjön.

Långt bakom oss nästa bjällra klingar,
knappast hunnen nedför backen än.
Låt oss nyttja tiden, den har vingar,
och hvem känner, när vi ses igen?

Kysa vill jag, känna dina friska,
röda, oskuldsfulla läppars kyss,
höra dig förtroget hemligt hviska,
fast du vet så väl, att ingen lyss.

Vill du tro, att allt skall så förblifva,
när vår hemlighet blir uppenbar?
Samma färd skall samma känslor gifva,
samma fråga skall få samma svar.

Fjärran skola alla andra vara,
huru nära än de tro sig oss.
Deras röster bli som ekon bara
från den värld, ur hvilken vi ryckts loss.

Och vår kärleks unga makt, du kära,
gör af ensamheten lyckans fest —
liksom nu, då lätta medar bära
och vår yra fröjd spänts för som häst.

LENNART HENNINGS.

OM BOKLÅN OCH BOKFÖRENINGAR.

IDUN förekom, om jag ej missminner mig, för något år sedan en uppsats, riktad mot det i Sverige gängse bruket att låna böcker, enligt hvilket, som hvar man vet, det icke endast är vanligt, att den lycklige ägaren till en bok själf af egen ingifvelse eller efter anmodan lånar ut den till sina närmare vänner, utan äfven att dessa med en, när det gäller böcker, synnerligen tänjbar känsla för ägarens rätt, i sin ordning visa välviljan att låta den gå vidare i lån till sina.

Att en bok under dylika irrfärder förlorar mycket af sin friskhet, ja, rent ut sagdt af den prydighet, som ger en ny bok en god del behag, ja, att den till och med kan ha svårt att hitta hem igen — detta allt påpekades i ofvannämnda uppsats.

Icke heller kan man värja sig från den tanken, att utom ägarens också författarens och förläggarens rätt trädes väl nära genom ofvanberörda patriarkaliska åskådningssätt, hvari-

Bland nu befintliga Cacaosorter
intages säkert förnämsta platsen af

HULTMANS CACAO

Guldmedalj

vid 1897 års Konst- och Industriutställning
i Stockholm.

genom alstren af deras idèer och arbete göras till gemensam fri njutning för en stor krets af vänner och väns vänner, medan samtidigt den stora allmänheten är van att utan knot mot klingande mynt köpa sig nästan allt annat, som skänker nöje och njutning. Dock, denna hänsyn liksom andra, som tala mot boklånesystemet, finge gärna vika, om det vore det enda sättet, hvarigenom tillfälle att tillfredsställa sin läslust bereddes de tusen och åter tusen, för hvilka läsningen bland kanske få nöjen är det käraste och bästa, men hvilkas begränsade tillgångar ej tillåta inköp af nya böcker, medan samtidigt ej inom räckhåll ett lånbibliotek ger tillfälle att, som det heter, »följa med» inom litteraturen.

Men ett annat sätt att skaffa tillgång till böcker finnes verkligen genom en, som det tyckes mig, lycklig förening af lån- och köpsystemet, enligt hvilken man å ena sidan stannar i förbindelse till ingen för den bok, man får att läsa, medan å den andra kostnaden för nöjet ställer sig ganska ringa. Det är genom s. k. *bokföreningar*. Idéen är hämtad från Norge, där den vunnit stor utbredning, och jag skall här söka redogöra för planen för en sådan.

Ett sällskap på t. ex. tolf personer med någorlunda lika litterär smak utväljer sig emellan en medlem att handhafva sällskapets ekonomi och för öfrigt vara den ledande däri. Till honom förpliktigar man sig att månadtigen inbetala ett visst belopp, t. ex. en krona, hvarjämte, för att sätta företaget i gång, en eller annan krona, allt enligt öfverenskommelse, upptages i inträdesafgift. Enligt af sällskapets medlemmar skrifna listor, upptagande de författare och böcker, hvar och en önskar läsa, utväljer och uppköper ekonomiförvaltaren de sistnämnda och förser dem med tryckta eller skrifna, af alla medlemmarna godkända ordningsregler, enligt hvilka bestämmes 1: att boken i fråga skall enligt närsluten förteckning cirkulera bland sällskapets medlemmar; 2: att hvar och en endast får behålla den viss bestämd tid (ej öfver t. ex. en vecka eller fjorton dagar); 3: att exemplaret skall väl aktas och vårdas, samt att medlem, under hvars lånetid det råkat ut för svårare missöde, förbinder sig att efter anmodan ersätta det med ett nytt eller i penningar; 4: följer en förteckning på sällskapets medlemmar, upptagna i den ordning, böckerna skola göra sin rundresa, och för dess underlättande försedd med tydlig adress för hvar och en.

Detta om planen för bokföreningens verksamhet. Nu till den ekonomiska sidan. Enligt beräknad månadsafgift af en krona för medlem och under antagandet, att endast en krona person inbetalats såsom inträdesafgift, skulle sålunda ekonomiförvaltaren under årets lopp hafva etthundrafemtiosex kronor till sitt förfogande att anställa bokuppköpen för. Med ett beräknadt medelpris för bok af tre kronor kunde alltså femtiotvå böcker anskaffas på ett år, hvilka, sedan alla sällskapets medlemmar läst dem, endera skulle kunna försäljas genom antikvarisk bokhandel, eller, hvilket verkar mer tilltalande, utlottas bland medlemmarna.

För den på ett år fördelade afgiften af tretton kronor skulle man alltså genom ofvan omskrifna sätt blifva i tillfälle att på samma tid tillgodogöra sig innehållet af böcker till halftannat hundratal kronors värde samt själf slutligen blifva ägare till omkring fyra, hvilka i inköpspris betingat ungefär den summa, man såsom medlem af bokföreningen kostat på sig.

H.

KVINNOÖDEN OCH KVINNOBILDER: DE GAMLA I »FÄDERNEBORGEN». FÖR IDUN AF BIRGER SCHÖLDSTRÖM.

ISLUTET af förra århundradet och början af detta bodde i sin egen rymliga och bekväma gård, nr 24 Lutternsgatan i Stockholm, presidenten *Erik af Rolén*, en gammal gustavian, ansedd, bildad och förmögen. Hans hus var en samlingsplats för hufvudstadens den tiden fina värld och äfven för bildade konstnärer, bland dem dekorationsmålaren *Limnell*, hvilken prydde flere af rummen med ornamenteringar, hvilka ännu delvis finnas kvar. Hans båda döttrar, fröknarna *Elisabet* och *Karolina*, åtnjöto den mest vårdade uppfostran, som den tiden kunde åstadkommas, och utmärkte sig ock för både värdighet och den finaste takt.

»Då seklet var ungt» — för att tala å la *Cecilia Holmberg* — stod fröken *Elisabet* i sin fulla ungdoms fågning, och flere unge män i framstående samhällsställning täflade om hennes hjärta och hand. Hon gjorde snart sitt val, hvilket föll på en, efter allt att döma, henne värdig man. Glädjen var stor hos presidentens, då där rustades till bröllop. Fröken *Elisabet* strålade af glädje och hopp, och den milda, stilla fröken *Karolina* återspeglade systemens lycka.

Allt var ordnad och klart till brölloppet. De båda ungas lefnadshimmel syntes molnfri och klar, då på en gång dagen förvandlades till dyster natt. Brudgummen afled hastigt, och då den första, bittra sorgen lagt sig, blef det dock tyst i det förr så glada, rörliga hemmet. Lifvets pulsar hade där liksom stannat. Ännu i lång tid lefde väl den gamle fadern, men som han vid sin död var nära 80 år gammal, kan man väl förstå, att stillheten för honom var välkommen, och *Karolina* delade lika troget systemens sorg, som hon förut delat hennes fröjd.

Det var dock i synnerhet efter faderns död som dessa kvinnor började att lefva sitt egendomliga enslingslif. Alla tjänare afskedades och porten till »*fäderneborgen*», såsom de med stolthet kallade sitt hem, stängdes.

Borglik var — och är — den väl ej, den gamla byggnaden, men utrymme nog fanns det där i de bekväma rummen med sina bleknade väggmålningar, den stora gårdsplanen med stall och uthus, och den ursprungligen prydliga trädgården, där tulpaner, lavendel och andra gammaldags prydnadsväxter planterats.

*

Här lefde nu de båda systrarna i nästan fullständig afsöndring från världen. Hvar annan morgon kom en madam och knackade på porten, hvilken då öppnades just jämt så mycket, att en mager hand kunde sträckas ut för att lämna penningar och emottaga en mjölk-kruka, bröd och stundom ett litet parti socker. Dessa enkla födoämnen utgjorde under mångfaldiga årtal systrarnas nästan enda föda.

Stundom hände dock, att fröken *Karolina* smög ut genom porten för att hjälpande och

tröstande uppsöka fattigdomen och nöden, men äfven dessa besök upphörde efter några års förlopp. Fattigdomen och nöden lärde, å sin sida, emellertid lätt att uppsöka »*fäderneborgen*», och om än de fattiga alltid funno porten stängd, funno de dock öppna hjärtan och öron för sin klagan, och många sedlar, ej af liten valör, utan femmor och tior, stukcos försiktigt ut genom fönstret, under det fröknarna själfva, »för att spara en onödig utgift», brukade skotta bort snön från dörren och sopa gården. Städningen inomhus besörjde de äfven själfva, men den kostade dem ej mycket besvär, ty efter »salig presidentens» hädangång afskaffades skurning och dylikt, och år efter år växte utan afbrott lagren af dam och smuts inom »*fäderneborgen*». Trädgården lämnades åt sitt öde, årtionden förgingo, utan att en mänsklig fot trampade dess en gång sirligt vårdade gångar. Till och med den vanliga civiliserade klädedräkten bortlades af de båda en gång så eleganta världsdamerna: de gingo eller rättare sagdt sutto inlindade i tygstycken af ylle.

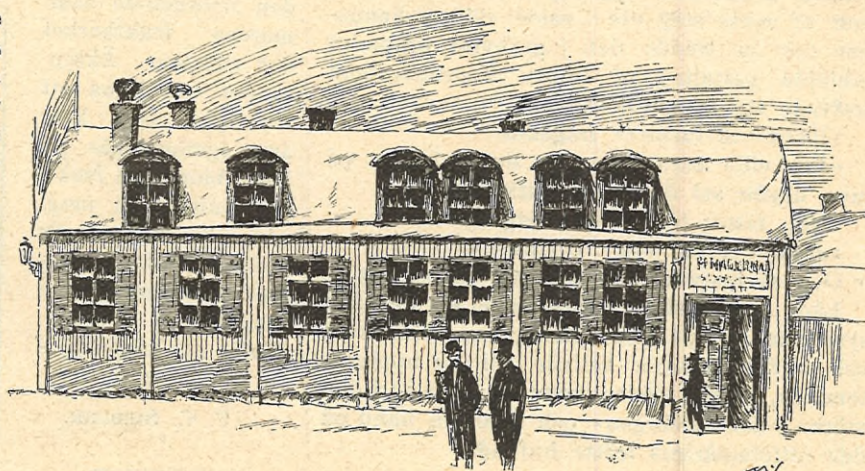
Blott en dag om året bröts den enformiga stillheten af deras lif. En stor koffert öppnades, och därur upptogos två svarta sidenklädningsar, två gammalmodiga hattar och långa hvita handskar, och iklädda denna ståt togo fröknarna plats i ett från *Westerlings* hyrkusverk efterskickadt ekipage med vaktmästare på kuskbocken. De foro då till *Jakobs kyrka*, där de gingo till *Herrans bord*.

Någon enda gång öppnades äfven deras port för mottagandet af släktbesök, men dessa besök besvarades aldrig. Då en anförvant en gång sökte öfvertala dem att julaftonen vara tillsammans med släkten, svarade fröken *Elisabet* med värdighet och mycket bestämdt: »Nej, tack. Det är en dag för andelig fröjd, men ej för frässi, och oss passar bäst att stanna inom *fäderneborgen*!»

Och där sutto de den aftonen liksom alla andra aftnar, vid skenet af den lilla matta, osande oljelampan. Hvad var väl deras sysselättning, under det att år efter år ilade fram? Lefde de ett lif i sina minnen endast, eller sökte de sitt sällskap bland de stora andar, hvilkas verk voro samlade i faderns rikhaltiga bibliotek, hvilket fanns kvar oskingradt efter döttrarnas död?

Fröken *Elisabet* fick först kallelsen att för alltid lämna denna världen. Hon slumrade in till hvila d. 8 augusti 1874, då hon tillryggalagt den långa lefnadsbanan af 87 år. Hennes stoft fördes till familjegravven på *Johannes kyrkogård*, och »*fäderneborgens*» portar öppnades för en brorsdotter, hvilken kom för att taga vård om fröken *Karolina*.

Brorsdottern — det var den 1895 bortgångna fröken *Hedvig af Rolén* — fogade sig tåligt i mycket af husets sed; men i den lätta

»FÄDERNEBORGEN». LUTTERNSGATAN 24.

A. Blomberg foto.

MATSALEN I BORGERSKAPETS ÄNKEHUS.

dieten kunde hon ej finna sig, och fröken Karolina lämnade henne därför en liten summa till anskaffandet af kraftigare föda. En dag föll det brorsdottern in att bjuda fastern på en kotlett, och den gamla åt med smak.

»Ack, så godt!» utropade hon; »du är bra lycklig, som har råd att skaffa dig så god mat.»

»Faster har ju godt om penningar, hvarför ej bestå sig den njutningen?» sade brorsdottern leende.

»Nej, nej, intet frässer! Till bättre kan man använda sina penningar,» invände den gamla.

Några gånger upprepades dylika bjudningar, till ömsesidig belåtenhet, men en dag sköt fröken Karolina afvisande bort tallriken.

»Stackars Elisabet fick ej några kotletter, och då vill jag inte hafva några,» sade hon suckande.

Och därvid blef det.

I fröken Karolinas egen sängkammare brann om kvällarna en liten matt oljelampa, men detta var också den enda belysning, som bestods i det gamla, förfallna, ödsliga huset och fröken Hedvig blef således dömd att under de långa, mörka höstaftnarna sitta sysslolös och sedan bäst hon kunde trefva sig fram i mörkret genom en stor sal, hvilken skiljde det rum hon bebodde från fasterns sängkammare. Ibland, sedan hon lagt sig till hvila, väcktes hon af sakta steg ute i salen, dörren öppnades och in trädde den i gråhvita draperier inhöljda gestalten af fröken Karolina, som trefvade sig fram till sängen.

»Hvad vill faster?» frågades.

»Jag ville bara veta, om du är ledsen på mig, därför att du ej får hafva ljus.»

»Nej, faster lilla, det är jag ej.»

»Jaså, det var bra. Godnatt.»

Och så tassade gumman åter in till sig.

Lång blef dock ej skilsmässan för de båda systrarna, ty då juldagsmorgonen 1874 kom och kyrkoklockorna kallade till de upplysta templen, trädde döden tyst och stilla in i den mörka »fäderneborgen» och lade sin hand på den åttiofemårigas trötta hufvud.

Bouppteckningen efter den sista af presidentens döttrar visade en tillgångssiffra af närmare 20,000 kr., det mesta i guld, silfver och värdepapper. Själva egendomen värderades till blott 9,000 kr., ett pris, hvilket i våra dagar låter som en gåta, ty på det det gamla boningshuset kringliggande och tillhörande området reste sig, bland andra byggnader, knappast ett tiotal efter de två gamla frökarnas bortgång Stockholms Arbetareförenings palats, och för detta, eller rättare sagdt den tomtareal det representerar, har ju, efter hvad tidningarna nyligen berättat, ett rent af fabulöst högt köpeanbud ingått.

Själva »fäderneborgen» står orubbad, åtminstone till det yttre, kvar. Det gamla huset, af hvilket Iduns tecknare tagit en liten skiss, äges och bebos sedan länge af smedsmästaren och förre riksdagsmannen Hagerman.

KÄRLEK LIKNAR

ett fruktträd om våren, hvilket, betäckt med blommor, utsänder en doft, som förkunnar den kommande sommarens fruktbarhet och rikedom. Äktenskapet bör likna ett fruktträd, som hela året igenom bär på både blom och frukt, knoppning och mognad. Ty så stor är andens kraft i människan, att hans blomningstid ej är förbi, därför att hans frukt-tid är kommen.

F. C. SIBBERN.

FRÅN EN STILLA VRÅ. MIN LILLA SÖMMERSKA.

TRE SMÅ SÖMMERSKOR har jag känt; tre små fitiga, klarögda flickor, ur hvilkas för tidigt mattade fingrar nålen fallit. Med tvänne af dem hade jag blott kundens ytliga bekantskap, men den tredje var en gammal vän; under många år hade hennes mor rensat våra blomstersängar. Alla tre dogo de emellertid af samma härjande lungsjuka. De klara ögonen skeno af feber; kinderna tärdes trots heta rosor. Fingrarna, tunna och sjukligt gula, släppte nålen, som blifvit alltför tung.

Från en stilla vrå kan man ej vänta annat än stilla historier, och hennes, som jag kallar min lilla sömmerska, är icke spännande eller romantisk. Men hon var så rörande tålig under sin sjukdom, så glad i sina smärtor, så fast och naivt öfvertygad, att det var Gud själf, som lagt sjukdomen på henne och att han blott menade det godt med henne, att det väckte min förundran. Det är därför jag berättar om henne.

Jag minns henne så klart från en solskensdag i april, då hon fått sin första plats och kom för att säga farväl.

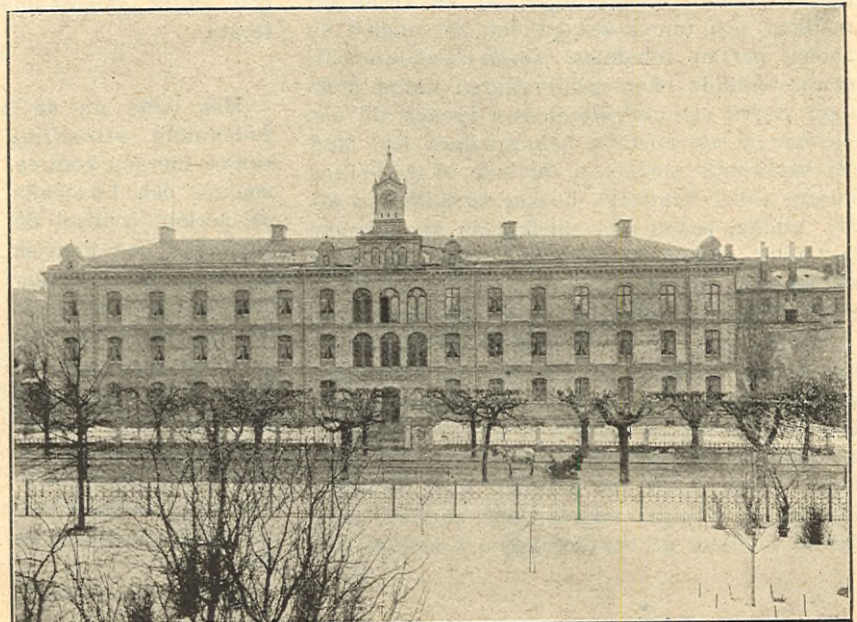
Mor Boel, så kallades modern, och efter henne hade flickan blifvit döpt till Bolette, var med henne och förde henne an.

»Bolette har gudskelof fått plats hos ett riktigt fint herrskap,» sade mor Boel och förmanade dottern med väl valda ord att riktigt vara herrskapet till nöjes. Mor Boel var icke anstucken af tidsandan, och det föll henne icke in att anse sig och sin dotter jämgoda med herrskapet.

Bolette blef röd i kinderna under den svarta silkesschaletten, nöp förlägen i konfirmationskjolen och lofvade att försöka.

Tre år var Bolette kvar hos samma fina herrskap och avancerade till husa samt fick hvar middag klä sig i svart klädning, hvitt förkläde och krusad mössa på hufvudet, om talade mor Boel stolt. Men nu var hon förlofvad — ringförlofvad — med en hygglig gosse, som var brefbärare, och nu ville hon hem och lära sig sy kläder, det var mera för framtiden.

Ytterligare ett par år gingo. Bolette sydde och arbetade. Synnerligen skicklig var hon icke, men hon var fitig och villig, och de flesta af hennes kunder voro icke granntyckta. Hvar ledig stund ägnade hon åt den kära hemgiften och virkade breda spetsar till lakan, som lades

A. Blomberg foto.

BORGERSKAPETS ÄNKEHUS FRÅN NORRTULLSGATAN.

EMILE LOUBET.

FRANSKA REPUBLIKENS NYE PRESIDENT.

i nedersta byrålådan, till dess brefbäraren skulle kunna gifva sig. Det dröjde, ty han var den yngste i laget och hade dessutom sin mor att sörja för. Men han var hygglig och snäll; på sina frisöndagar hälsade han på Bolette och respekterade den ena ringen på hennes finger. Mor Boel grät af stolthet, då hon såg svärsönnen så fin som en herre i ljusbrun ytterrock och likadan hatt och Bolette i starkt marinblå promenaddräkt med hvitt spetskrås om halsen.

Så kom den svåra våren, då Bolette första gången hostade blod och måste ligga i fjorton dagar. Kom sen upp igen öfver sommaren och arbetade ännu långt ut på hösten, till dess feber, hosta och mattighet tvingade henne ned i liggsoffan under fönstret med hennes arbetsbord framför. På rummets motsatta vägg stod föräldrarnes utdragssoffa, och bordet därframför var familjens samlingsplats om kvällarna, då dagsarbetet var slut för de båda gamla.

Till att börja med hoppades väl både Bolette och modern, att hon skulle bli bra igen, men när våren kom med dess skarpa vindar, märkte de nog, att hon aldrig skulle komma upp mera. Där låg hon mellan sina lakan, med breda spetsar. Mor tyckte, att hon skulle nyttja dem, förklarade hon nästan förlägen. Och mor nickade med förklädet för ögonen, som oupphörligt ville rinna, och sade, att doktorn, den nye, unge, som de vände sig till, hade varit så beskedlig mot Bolette och hans medicin hade gjort hennes sjuka hals så godt, att hon nu både kunde dricka och äta litet. Men han hade sagt, att hon aldrig kunde bli bra. Innan träden slog ut, menade han, skulle Bolette dö. Mor Boel berättade det med ymniga tårar och med sorg i den sänkta rösten, men utan de förfina rädsla att uttala ordet. Och Bolette! Utan tårar i de stora mörkrandade ögonen hörde hon talas om, att hon skulle dö.

Och sedan berättade mor Boel hennes lidandes historia. Stackars lilla Bolette! Under de långa vintrarna hade hon suttit och sytt tätt upptill fönstret i det lilla gemensamma rummet, iskallt upp öfver knäna.

»Ja, när hon hade brådtom,» sade mor Boel, »gaf hon sig hvarken tid att äta eller elda — och far och jag äro ju för det mesta ute på arbete — där satt hon och frös, långt ut på

nätterna ibland. Ja, om en bara hade vetat, hur det skulle gå.»

Bolette skakade på hufvudet, utan att klaga. Om hon hade haft någon strid inom sig, innan lifvet miste sitt behag, så var den nu utkämpad.

»Jag har det godt nu, mor,» sade hon med sin matta, hesa röst, »gråt inte mor. Alla människor äro snälla mot mig. De veta inte, hur väl de vilja mig; blommor och vin och fin mat får jag hvar dag. — Gud vet väl, på hvilka vägar han förer de sina. Min Gud vill gifva mig lifsens krona.»

Hon knäppte tillsammans sina magra händer, och i hennes ögon lyste den säkraste öfvertygelse om att ha det bra och få det bra. Den besökande satt stum af förvåning öfver en tro, som kunde jubla midt under följderna af ett själföfvalladt lidande, och visste icke, om detta var höjden af enfald eller höjden af vishet.

Fjorton dagar senare var Bolette död, lika menlöst troende, lika blid och lika litet klok till det sista. Sista gången jag besökte henne, låg hon skälfvande i feberfrossa.

»Se, det var så, att prästen skulle komma,» berättade mor Boel, »och en vill ju gärna ha litet snyggt då. Och medan jag skurade, måste Bolette taga litet på sig och sitta i köket — hon hjälpte mig också att bära vatten och stryka gardinerna — det var väl kanske kallt i sängen, ty samma kväll blef hon så sjuk, så sjuk.» Mor Boel grät och torkade tårarna med sin gamla knotiga hand.

»Gråt inte, mor,» upprepade Bolette; »nu är det ju bättre. Och prästen talte så vackert till mig. Snart blir det bra — alldeles bra.»

Bolette låg fin och hvit i sin kista, med blommor i handen och blommor på locket. I det allra sista hade hon bedt mor Boel att ställa till en hederlig begrafning och taga pengar därtill ur hennes sparbanksbok. Och detta gjorde modern godt, det var henne liksom en tröst att se Bolette hedrad.

Fästmannen skickade en stor och vacker krans, men han kom icke själf. Och mor Boel berättade, att ett par månader, innan hon dog, hade Bolette skickat honom ringen tillbaka. Hon hade märkt, att han var rädd för henne. Lika lidelsefritt som Bolettes mor omtalade detta, lika lidelsefritt bör man taga det. Brefbäraren hade en gammal mor att försörja, och den fattige har icke råd att vara sjuk; han har lika litet råd att ge efter för sina känslor som att bestå sig andra lyxartiklar.

Om söndagskvällarna ibland ser jag mor Boel och far gå till gravsten. Hon är då klädd i sin svarta helgdagskjol och har en bukett i han-

den. Far kommer efter, med krökt rygg, böjd nacke och stela ben; han bär räfsa och vattenkanna.

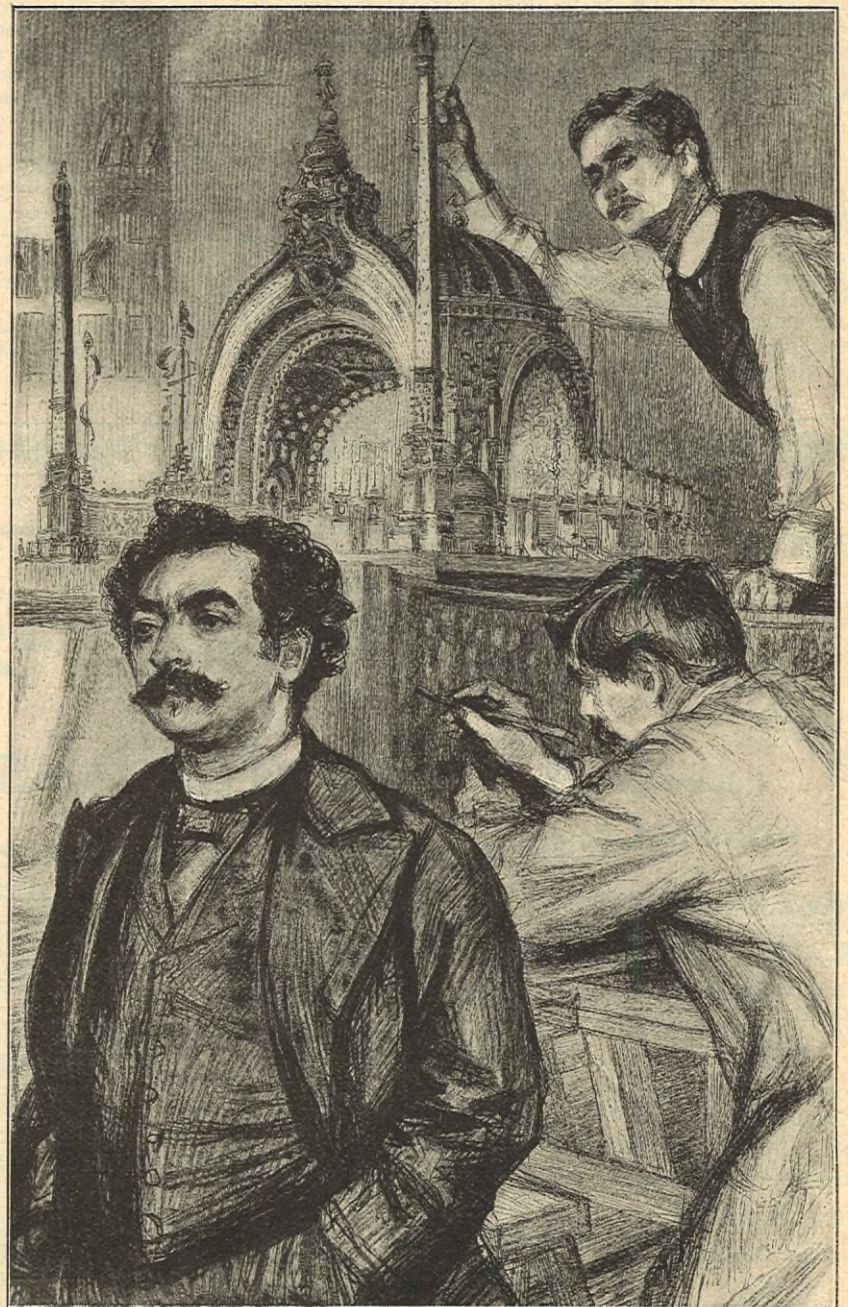
ELSE TERWELEN.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

FRANSKA REPUBLIKENS NYE PRESIDENT. Vi bringa i dag bilden af Frankrikes nyvalde president Emile Loubet. Det med mycken spänning motsedda valet försiggick i det stora hela lugnt nog i Versailles den 18 dennes. Loubet erhöi därvid 483 röster, hans motkandidat Méline 279.

Född 1838, är Loubet till yrket jurist. Han har varit konseljpresident i tio månader (februari—december 1892) och senatens president den 16 jan. 1896. Loubet uppsattes nu af det republikanska partiets vänstergrupper som kandidat vid presidentvalet och har förklarad sig ämna blifva en mycket republikansk president, hvars mål alltid skulle vara att försvara republiken.

EN ANNAN BILD FRÅN VÄRLDSSTADEN VID SEINE, som torde kunna intressera vår läsekrets, är det porträtt af pariserutställningens arkitekt M. Binet på hans atelier, vi likaledes i detta nummer meddela. I bakgrunden ser man en modell till utställningens praktfulla hufvudentré, under hvars hvalf helt visst äfven många svenskar komma att passera den stora utställningssommaren år 1900.

PARISERUTSTÄLLNINGENS ARKITEKT I HANS ATELIER.
PENNTECKNING EFTER NATUREN AF PAUL RENOARD.

DVÄRGALÅT. SKISS FÖR IDUN AF
DAGMAR B—M.

(FORTS. OCH SLUT).

ÅSYNEN af saker och möbler därinne i rummet framlockade också en mängd skildringar; de voro den äldre damen alla väl bekanta, men väckte förvåning genom att vara där på sina gamla platser.

De tycktes mer än allt det öfriga stämpla husets herre som besynnerlig. Sådana enkla saker, sådana urmodiga saker! Doktor Viktor Ryding var ju en stor man nu, en man med goda inkomster!

Den unga flickan föll tydligen äfven hon i förvåning öfver dem, de kommo henne att skratta, hon tycktes van vid annat, hon.

Det mest löjliga låg dock däri, att hans hustrus byrå och sybord funnos där med alla sina småsaker. De ledde till tal om hans äktenskapliga lif, hvilket den äldre af de två damerna också kände i grund.

Nu blef unga fröken frågvis, må tro, och på så sätt fick Kristin en inblick i sin husbondes korta äktenskap och stadgades på så sätt i sin förmodan, att frun hans varit olik andra fruar hon tjänat hos.

Då äfven detta ämne blifvit afslutadt, fingo de resande damerna lust att se sig om i de öfriga rummen. De öppnade dörren och frågade lilla jungfrun, om de finge stiga på. Kristin bar nu ett spetsprydt förkläde och hade hämtat sig så, att hon kunde be de främmande vara så goda och göra som de behagade. Hon fortsatte äfven ogenert damningen — det skadade ju ej, att folk fick se, att hon ville ha rent.

Äfven nu hölls syn och uttrycktes förundran; man var nedlåtande, men på samma gång tacksam för upplysningar om släktingens nutida lefnadsätt och vanor. Kristin var beredd villig att stå till tjänst samt smickrad öfver den öfverensstämmelse i åsiker hon mötte. När det led på tiden, började hon dock finna det mindre treffligt att ha ett par granskande fruntimmer in på sig. Hon var inte van vid det nu för tiden. Nej, bättre då att ha en död fru, om denna också var litet konstig.

Viktor Ryding hade varit på sitt tjänsterum och gick nu hemåt. Tankarna sysslade åter fritt med dikten; det var så många nya idéer som växte upp, och hvilka han längtade att få kasta ned på papperet, innan de förflyktigades, och så många andra, som redan stodo där, hvilka han önskade granska och utarbete. Han hade egentligen ett par ärenden att uträtta i staden, men de fingo vara — arbetet framför allt!

Ännu är det hans! Hans skatt, som ingen vet

om, hans oskärade blomma, den mark, som ännu ingen beträdd. Han är ömtålig om det som om sin käreasta. Ingen får ana det och ingen ens hviska dess namn. Han rådes att sända det ut bland människorna, och likväl arbetar han därpå för människorna, som behöfva det.

Sedan skall dumheten opåtaladt få trampa på det och det kalla förståndet plocka det i smulor, men ännu är det en del af honom själf, ja, väl högre än så.

Han skyndar på sina steg, äfven nu tages trappan med några språng, ej en minut får förloras, hvarje sådan är mycket dyrbar i dag.

Då doktor Ryding öppnar sin dörr, ljuda röster emot honom, han känner ej igen dem.

Hans arbete! Detta är den första tanken, den nästa är att fly. Men detta är ju ett hugskott, som hans manlighet hindrar honom från att fullfölja; för öfrigt är det redan för sent, man har hört honom. En dam visar sig i ingången till våningen, så ännu en, en yngre. Han betraktar dem förvånad, ej igenkännande dem i tamburens skymning; de komma dock emot honom med tecken till gammal bekantskap.

Det är ju hans kusin, bankirens hustru, som han ej sett, sedan denna familj lämnade orten och begaf sig till den stora sydsvenska handelsstaden. Den yngre damen har han således ej sett, sedan hon var åtta år vid pass.

Någon så öfvervåldigande glädje öfver återseendet kan ju ej Viktor Ryding i denna stund hysa, och lyckliga plågar han ej. Lugn och allvarlig tar han emot de försäkningar, som brusa emot honom. Ej heller hyser han någon vidare sympati för denna kvinnliga anförfant, och därför har han svårt att återgälda de betygelse om släktkärelek, hvarmed han öfverhopas.

Vid åhörandet af alla dessa fraser, hvilka värde han alltför väl känner, står det för honom, hur hans hustru skyggade för denna kvinnas talesvall. Han känner själf något liknande i denna stund, då det mest ömtåliga i hans väsen ligger blottadt, då han spämt sin själs finaste strängar till sång. Vore denna förnimmelse om sårbarhet så medveten, att den nåddes af reflexionen, skulle den skyddas af hans förnuft eller tryckas tillbaka såsom svaghet. Nu däremot är den ej rustad till motvärn.

Hvad skall man tala vid den store mannen om för att vara angenäm? Om hans verksamhet naturligtvis! Och fru Tomson önskar vara angenäm nu. Hon har läst hans senaste publikation och funnit den underhållande. Men hon går längre, hon börjar tala om den nästa också: »Hoppas, att den blir färdig snart? Han håller naturligtvis på med något nu?»

Doktor Ryding jakade kort, sökande ett annat samtalsämne, men förgäves — att dämna står ej till.

»Ack, så intressant! Han skall öka sin ryktbarhet. Hvad skall det inbringa honom?»

»Inbringa —»

Henne tyckes det, som om han ej rätt förstode frågan; och så är det kanske också först, då den slår honom som något nytt.

Pengar och rykte hafva ej med hans skapelse att skaffa.

Hon förstod det af hans svar, skrattade och gick vidare.

»Så lustigt, icke tänkt på det! Han behöfde visst lära af hennes man, det var minsann den, som ej företog sig en sak, utan att beräkna, hur stor vinsten skulle bli.»

Doktor bugade lyckönskande.

Det är, som stode han inför något dvärgartadt smått och förkrympt, sedan hans öga så nyss skadat ljusnande vidder och hans ande vidgats i deras rena luft. Det är, som ljöde dvärgalåt: vinst och vinst och intet annat än vinst!

Det väcker till lif hans sarkasm. Hvarför skulle den väckas till lif just nu? Alla vackra tankar fly, skrämde bort, och alla stora bli förvrängda, och de hörde dock hans verk till.

Hon vet ej, hvad hon gjort, denna kvinna, som ler sitt älskvärdaste leende, i det hon tänker, att hennes släkting skulle kunna vara mer tillmötesgående i sitt sätt.

Tillmötesgående!

Viktor Ryding gör i denna stund allt för att bemästra rörelsen inom sig. För att återvinna jämnvikten, vänder han sig från henne och ställer sitt tal till den unga flickan. Denna har under samtalet bläddrat i ett band dikter af vårt lands störste skaldar.

»Gamla bekanta, de där,» säger han.

Hon ser upp med ett par ögon, vana att tjusa. »Ja, men lika dumma och tråkiga allesamman,» säger hon.

Dumma och tråkiga? Jaså, stackars liten, märkar ej se högre än så...

Modren tar åter upp samtalet; detta rör sig nu kring dottern och huru frad denna blifvit under den förlidna vintern, hennes första. Det dröjer en stund, innan ämnet blir uttömdt.

Mot slutet af denna dag befann sig doktor Viktor Ryding i sitt förmak, medtagen af den genomvakade natten, af hela detta dygn, under hvilket hans tankes spännfjäder anlåtats till dess yttersta förmåga, då hans skaparkraft alstrat, hvad som skall rikta tusenden.

Det var tyst därinne, husets herre lutade sig tillbaka i stolen med ögonen hvilande på sin hustrus bild.

Hofjuvelerare

K. ANDERSON
1 Jakobstorg
STOCKHOLM.

Schweizer-Siden

är det bästa!

Begär prover på våra nyheter i svart, hvitt eller kulört från 55 öre till 15 kr. pr meter.

Specialitet: Nyaste siden-foulard, randigt- och chiné-siden till klädningar och blusar, 52 cm. bredt, från 90 öre till 5 kr. pr meter.

De utvalda sidentygerna sändas till Sverige endast direkt till privatpersoner tull- och fraktfritt till hemmet.

Schweizer & Co., Luzern (Schweitz).

Sidentygs-Export.

(A)

Tandläkare Sjöquist

Drottninggatan 68, Sthlm.

TANDLÄKARE

G. G:son Hård af Segerstad,
Alma Hård af Segerstad.
Birger Jarlsgatan 13, 1 tr.
Rikstel. 20 48. Allm. tel 86 46.

Professor G. CEDERSCHÖLD

behandlar med massge: mag- och tarmsjukdomar, nerväkomor, kronisk snulva och svalkatarr, fruntimmersjukdomar m. m. Sthlm, Stalg. 4, hörn. midt emot Grand Hotel.

REIMERS AUSTRALISKA
KÖTT-EXTRACT,
i fast och flytande form af utmärkt beskaffenhet enligt analys af Handeskemisten Dr Setterberg. Finnes hos de flesta större Hrr. Speceri- och Victualie-handlande.
General-Depôt: Hudofsky & Compagni, HAMBURG.

Inteckningsbolaget.

— Stockholms Intecknings-Garanti-Aktiebolag. —
Hufvudkontor: Malmorgsgatan n:r 1,
öppet 10—3.

Afdelningskontor: Biblioteksgatan n:r 13,
öppet kl. 1/2 10—3.
Depositionsränta ..... 4 1/2 proc.
Upp- och Afskrifningsränta ..... 3 ;
Sparkasseräkning (vid Afd. kont.) 4 ;
På kapitalräkning å 6 mån. uppsägning
godtgöres Bankens högsta depositionsränta
och tillämpas vid inträffande ränteförändring
den nya räntesatsen omedelbart utan föregående uppsägning. (S. T. A. 55187).

Aktiebolaget

Sundsvalls Handelsbank,

Gustaf Adolfs Torg n:r 14,
godtgör å sparkasseräkning ..... 4 1/2 %.
Å hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000
i månaden utan särskild uppsägning.

Bankaktiebolaget

Stockholm—Öfre Norrland,
Drottninggatan 6.

Hushållräkning 4 1/2 %.
Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

Sahlins Äkta Crêpgarn & Gloriagarn, bepröfvade, erkänt öfverlägsna för hemväfaden. Äkta färger, extra starka, lätta att väfva, utfalla billigt. — Ny, rikhaltig profkollektion af säsongnyheter för hemväfaden med väfnadsbeskrifning. C. P. Sahlin, Eslöf.

Agra Grädd-Margarin är bäst!

Tänk på de dina!

Allmänna
Pensionsförsäkringsbolaget
tillförsäkrar på fördelaktiga villkor
utmättningsfria pensioner

åt änkor och barn eller andra efterlevande; meddelar dessutom lifränte-, kapital- och testaments-försäkringar i olika kombinationer.
OBS! Äfven genast börjande lifräntor.
All bolagets vinst tillfaller de försäkrade antingen i form af höjda pensioner eller nedsatta försäkringspremier.
Hufvudkontor: Strömsborg, Stockholm.

Christianstads
Enskilda Bank
i Stockholm,

Drottninggatan 2, hörnet af Strömgatan
emottager penningar på

Sparkasseräkning
mot godtgörelse af högsta depositionsränta.
Utän uppsägning kunna å en bok sammanlagt 1,000 kr. i månaden uttagas.

(Pris för födelse-, förlofnings- och vigselannonser kr. 1: 50; dödsannonser kr. 5: —.)

FÖDD.

En SONS lyckliga födelse.

Åbo den 9 februari 1899.

EBBA och KNUT LINDGRÉN,
född Price.

FÖRLOFVADE.

FREDRIK ZETHREUS

och

ELLA ÅBERG.

Tillkännagifves endast på detta sätt.

Doktor Carl Fritzell.

Grefmagnigatan 10.

Invärtes och barnsjukdomar.

Hvardagar kl. 10—1/2 11, 1/2 3—1/4 4. Sön- och haldagar kl. 10—11. Allm. tel. 58 98.

Det var, som vågade det nu åter nalkas honom det där, som flydde för hans sarkasm.

Kristin kom in, hon hade något att ordna med på en bricka, detta gick emellertid denna afton för sig med ovanlig långsamhet, hon hade synbarligen något på hjärtat. Det var kring dagens besök hennes tankar kretsade, det förnams af hennes tal, då hon tog till orden:

»Det var ju doktorsn släktingar, di där fruntimren, som va här i dag?» frågade hon plötsligt.

Hennes husbonde svarade jakande. Kristin flyttade föremålen på brickan litet oroligt, som om hon betänkte sig ytterligare.

»Ja, så släkt di ä, och så fina di va,» bröt hon tystnaden, »så är doktorn ändå för go till att bli nersköld af dom, som han blef. Och nog kunde di ändå låta di döa vara me fred.»

»De döda?»
»Ja, frun hans, vet ja, för henne ville di också åt.» Men de säger jag — med mera skärpa — »att ska någon af de där fruntimren få något att säga här i huse, så inte blir ja länge i gåln.»

Detta sista tycktes vara hufvudsamman af det Kristin hade att anföra, och nu blef brickan lyft i det glada medvetandet, att den talande gjort hvad hon kunde för att sauvera sin ställning, hvilken hon misstänkte på något sätt vara hotad.

Den, hvilken orden ställdes till, hade frånvarande åhört dem; då hon nämnde det där om hans hustru, kom det ett annat utseende öfver honom. Ögat fick ett strängt uttryck, och han höll det fäst på golvet, med samma stränga uttryck öfver dragen, länge efter sedan dörren stängts efter tjänarinnan.

Så lyfte han åter blicken mot tafan, den hvilade där länge, den tinade upp, den ljusnade vid dess åsyn. Och så! Ett gammalt minne står plötsligt för honom, nästan hviskadt i hans öra; det är en sängen om dvärgarna, hvilken han stafvat på som gosse, utan att förstå, men som nu — fast glömd under många år — nu åter träder fram.

Och så lydde den sägen:

De äro små och grå och tassa tyst, men inte äro de vordna små genom sitt arbete, ty arbete gör ingen liten, och inte äro de dvärgar, därför att de tassa tyst. Små äro de, därför att de aldrig se uppåt, och dvärgar äro de, därför att de yfvas öfver, att mössan deras är röd för andras ögon.

De stanna framför en sten, betäckt med dagglimmande gräs och med en vajande björk på sitt krön. I björken hålla fåglar till och under den sitter en kvinna, röd, hvit och lyssnande.

»Hvarför är du inte grå, vi ä' grå vi? Toppmössa har du ingen,» säga de.

Där står ett tempel i lugn, hvit höghet med mörknande koppartak och hvalfbågade fönster. En reslig man står där med handen på portvretdet, färdig att stiga in. Och strax fråga de. »Har du skinnförkläde, du? Kan du hamra guld, du?»

Det är dvärgalåt det där! Sådana dvärgar, som ej vilja lära sig, att ej alla skola bära toppmössa och förkläde eller hamra guld!

Sådana små dvärgar, som ej vilja lida, att män finnas, hvilka växa högre än de, män, hvilka älska templens pelarsalar och fåglarnes sång!

Stackars dvärgar, dömda ären I väl att gå i ett tassande, grått tåg genom sekler, som ljusna.

Stackars små dvärgar...
Så sagan.

Och han säger med den: »Sådana små dvärgar, som ej vilja förstå!»

Det är ju för att göra det tåget mindre grått och den låten mindre gäll, som han är till, och som hon lefde sitt korta lif.

Om en stund sitter han vid sitt skrifbord igen. Ack, kunde han tysta den låten, dvärgarnes låt!

SVENSKA TEATERN. Sedan fröken Lundequist nu återställts från sin irakade strupsjukdom, har Svenska teatern kunnat framföra sin länge tillämnade repris af Ibsens »Härmännen på Helgeland». Det mäktiga dramat har ej förfelat sin verkan på publiken, och i det stora hela måste den föreliggande framställningen betecknas som god. Det kanske största intresset har samlat sig kring fröken Lundequists Hjärdis, och den begåfvade unga skådespelerskan har obestriddligen med denna roll lagt en betydande seger till sina tidigare i liknande storstilade uppgifter. Trots den sordin, som den nyss öfverständna sjukdomen bredt öfver hennes spel, ger det dock ett mäktigt intryck af skaldens lidelsefulla och storslagna kvinnogestalt. I främsta ledet bredvid denna Hjärdis glänser hr Hillbergs tolkning af den gamle kämpen Örnulf, och Gunnar Herses veka karaktär träffas känsligt af hr de Wahl. Med erkännande må äfven nämnas hr Engelbrechts Sigurd — kanske dock delvis allt för trögt och dämpadt hållen — fröken Gottschalk som hans intagande maka Dagny och hr Barcklind som Thorulf.

Iscensättningen kunde nog gifva fog för anmärkingar: statisternas deltagande i andra aktens gästbud var färglöst och lamt och den sista aktens dekoration af föga lycklig verkan. I det hela gjorde dock, som nämnt, stycket ett starkt intryck, och publikens uppmuntran har varit glädjande liflig.

HYLIN & C^{OS}

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

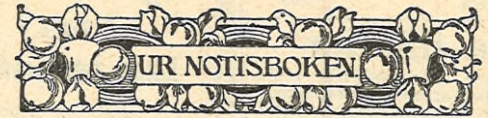
prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULD MEDALJ

Försäljes i våra butikar

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

KVINNLIGA TELEGRAFISTER hade i underdånig skrifvelse anhållit att k. m:t måtte till riksdagen aflåta proposition om förhöjning af de ordinarie kvinnliga telegrafisternas aflöning till ett belopp af 1,200 kr. jämte två ålderstillägg. Vidare hade åtskilliga kvinnliga extra ordinarie telegrafister gjort framställning, därom att k. m:t måtte hos riksdagen föreslå sådan ändring i telegrafverkets nu gällande utgiftsstat, att antalet ordinarie kvinnliga telegrafister måtte i afsevärd grad ökas, förslagsvis med 125 nya tjänster. Vid fördragning af detta ärende har k. m:t funnit de gjorda framställningarna så i ena som andra afseendet icke till någon vidare åtgärd föranleda.

ÅTTIO ÅR fyllde i lördags kanslirådninnan och associén i Musikaliska akademien Louise Emerence von Knorring, född Lagerbring, änka efter framl. kanslirådet i landförsvarsdepartementet Jacob Henrik Edvard von Knorring. Den vördade gamla, som är i besittning af god hälsa och vid full vigör, fick mottaga talrika bevis på sina vänners hägkomst från såväl nära som fjärran samt firade dagen i kretsen af barn, barnbarn, släkt och många vänner.

Sparkasseräkning

Räntegodtgörelse 5 proc.

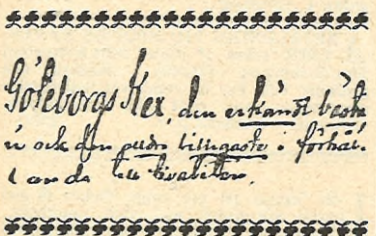
Å hvar motbok kunna intill 1,000 kronor i månaden uttagas utan uppsägning. I landsorten boende torde hänvända sig direkt till banken.

Aktiebolaget
Stockholms Diskontobank
I Regeringsgatan 1.

!!Damer! Damer!!

Nytt! Triumf! Nytt!

Tregrenig, vågig hårkrusare. Erkändt bästa. Efter användandet håller håret sig länge lockigt. Ombärigt! Hållbart! Fin!
4 st. erhållas franco mot insändande af 80 öre endast från
Handl. A. P. HULLEGÅRD, Elmhult.

Korkmattor, genomgjutna, enfärgade och tryckta, finnas i största urval och tillhandahållas profver samt kostnadsförslag på begäran hos F. Uhnér & C:o. Fredsgatan 22.

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.

Stenkol, Cokes,

1:ma maskinkrossad Anthracit,

bästa bränsle för illuminationskaminer och värmeneccessärer.
Allm. tel. 22 88. Kontor: 22 Skeppsbron 22. Rikstelefon 427
Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 20
Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Parmmätaregatan 1. Rikstelefon 20 12.

300,000 ex.
upplaga

IDUNS MODE- TIDNING

har den modejournal, hvaraf en svensk upplaga sedan flere år utgifves under namnet Iduns Modetidning och som är för år undantränger alla andra modejournaler. — Iduns Modetidning utgifves i 2 upplagor, båda med 2 nr i månaden, hvardera numret innehållande inemot 100 charmanta illustrationer samt åtföljdt af en stor dubbelsidig mönsterbilaga. Med den dyrare upplagan — planschupplagan — som kostar endast 5 kronor pr år, följa dessutom 1 gg i mån. en fin-fin kolor. modeplansch och en förträfflig handarbetstidning. Den billigare upplagan utan dessa båda bilagor kostar blott 3 kronor. I innehåll och pris, jämförda med hvarandra, står denna modetidning absolut

oupphunnen.

Köp alltid radiatorsmör!

Förbrukare af Tvätt-Tvål!

Det odelade erkännande Normal-Tvålen rönt genom sin öfverlägsna beskaffenhet, stora dryghet och dock låga pris har återigen föranlett ett angrepp mot densamma.

Denna gång är det en Herr Rud. Jeansson i Stockholm, importör af en utländsk tvätt-tvål, Sunlight-tvålen, som ondöres öfver denna Normal-tvålens ovanliga framgång och i förtäckta, men dock allt för genomskinliga ordalag söker angripa densamma.

Skrifvsättet i Herr Jeanssons annonser är visserligen af den art, att man helst icke ville svara på desamma, men för att den ärade allmänheten ej skall vilseledas, utan kunna rätt bedöma de båda tvålsorternas värde i förhållande till hvarandra, hafva vi anmodat Handelskemisten John Landin vid Stockholms Kemisk-Tekniska Byrå att undersöka dem med hänsyn till deras vattenhalt samt deras halt af verksam substans.

Resultatet af dessa undersökningar var följande:

	Vatten.	Verksam substans beräknad såsom fettstyradt natron.
Normal-Tvål.....	10,6 proc.	86,4 proc.
Sunlight-Tvål.....	24,19 »	71,94 »

Häraf framgår, att Sunlight-Tvålen innehåller nästan två och en half gånger så mycket vatten som Normal-Tvålen, men närmare femton procent MINDRE verksam substans.

Då en hvar vet, att den bästa och drygaste tvålen är just den, som har största halten verksam substans och minsta vattenhalten, torde härmed vara nog sagt. Det torde falla sig svårt t. o. m, för Herr Jeansson att öfvertyga den ärade allmänheten om fördelen af att använda en från utlandet importerad betydligt underlägsen, men ändock 20 å 30 procent dyrare tvål, i stället för att gynna den inhemska industrien, som i Normal-tvålen erbjuder ett mångdubbelt bättre, men icke desto mindre billigare fabrikat.

Stockholm i Februari 1899.

Vördsamt

(G. 77083)

Grumme & Son.

Via postlinien SASSNITZ—TRELLEBORG

förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda *hjulångarne Svea* och *Germania* samt propellerångarne *Rex* och *Imperator*. OBS! Endast en tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och Stockholms Resebureau. Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska rundresbiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

Sv. Panoptikon

Stockholm.

Största sevärhet.

Medico-Mekaniska Institutet

Zanderska Gymnastiken

Malmorgsgatan 3.

Allm. Tel. 40 22.

Öppet för herrar 7-10 och 2-1/2; för damer 11-1.

Behandlingen fortgår till 15 maj. Gymnastikgifter: 20 kr. pr månad; 50 kr. för 3 månader, 60 kr. för hela värtäminen.

Föreståndare: D:r Emil Zander. Träffas för herrar kl. 1/8-1/2 10 och 2-4; för damer kl. 11-1.

Å T EGEN DOTTER, som skall konfirmeras instundande sommarferien, önskas några läskamrater. Närmare genom skrivväxling med kyrkoherden G. L. Dahlbom, Runtuna pr Gnesta. (259)

Hvita händer

erhållas, om man efter grofsysslor alltid tvättar sig med Lagermans Kraft-Skrupulver, som löddrar som den finaste tvål och är mycket billigt. Säljes hos alla specerister i riket. Ende tillverkare: Kraft-Tvål-Fabriken, Jönköping.

Nöjda och belåtna

hafva de blifvit, som insändt fotografi till Kr. Löfvenmark, Moellven, och fått sin bild fint och artistiskt förstorad till nära naturlig storlek (bröstbild) i svartkrita för det billiga priset 5 kr. st. Det bevisas de många efterbeställningar och intyg, som inkommit. Porträtterna exp. mot postförskott. (S. T. A. 56948)

Trötthet och en ful gång

försakas ofta af skoskaf, liktornar och ömma fötter. Ett mycket använt och utmärkt behandlingsmedel häromt är Salubrin.

Hufvudvärk och sjuklighet uppträda ofta i sällskap med kalla fötter. Genom att behandla fötterna med Salubrin bringas huden i mera normal verksamhet. Vid behandling en kort stund med Salubrin kan man efter behag använda det utspäddt med vatten eller outspäddt; vid användande af salubrinomslag endast utspäddt såsom i den med hvarje flaska Salubrin följande beskrifningen fullständigare meddelas.

SALUBRIN tillhandahålles i Stockholm å apoteken Elefantens, Vasen m. fl. apotek, hos hr apotekaren C. F. Dufva och följande hrr handlande: Alfr. Andersson, And. Antoni, Carl A. Berg, Th. O. Björklunds Söner, Ivar L. Bohman, I. F. Broms & Son, A. Brunander, A. Haglind, M. Hansen, F. I. Kahn, H. F. Lemke, K. Vilh. Lindström, D. Lundin, August Melander, Arvid Nordquist, Emil Nordström, Knut Spira, Sundström & C:o. Mauritz Widforss, C. A. Åkerholm m. fl.

Liffförsäkringsbolaget

Mutual Life

Stockholm.

Fonder: —

c:a 1,000,000,000 kronor.

Utbetalt: —

Å Försäkringsbref

c:a 1,450,000,000 kronor.

J Vinst

c:a 365,000,000 kronor.

Meddelar LIF-, KAPITAL-, ARF- och LIFRÄNTE- m. fl. FÖRSÄKRINGAR på liberala och

ytterst förmånliga villkor.

(S. T. A. 55427)

Landtmanna- & Kreditkassan

N:r 1 Mynttorget Stockholm.

Depositionsränta 5 %

Sparkassaränta 5 %

Å hvarje sparkassebok kan lyftas in till 1,000 kr. i månaden utan uppsägning.

CROSSE & BLACKWELL, LTD

LONDON.

Etablerad 1706. Hofleverantörer till H.M. Drottningen af England.

PICKLES, SÄSER, MARMELADER,

erhållas hos alla större specierhandlare inom riket.

Stort sorteradt lager af alla slags

Klädningsstyger

af siden, ylle, linne och bomull i säsongens alla nyheter.

Sybehörsartiklar och Foderväfnader.

OBS! Fullständigt nytt lager.

Låga, bestämda priser. Goda varor. Största urval.

Profver franko på begäran.

Order å minst 25 kr. levereras fritt vid närmaste järnvägs- eller ångbåtsstation.

K. M. Lundberg, Stureplan.

Till Maria!!

Billiga o. vackra blommor!

Dagligen friska lösa Convaljer, Narcissor, Tulpaner, Syrener etc. sändas mot efterkräf från kr. 2:— pr ask till högre priser. Telegramadress Lundblad-Rotebro. Riks- & Allm. telef.

Rotebro Handelsträdgårdar

Carl Lundblad,
Rotebro.

K. M. LUNDBERG.

Textilafdelning

THYRA GRAFSTRÖM.

Färdiga och påbörjade BRODERIER på SIDEN och YLLE, passande för DUKAR, PORTIÉRER, MATTOR, KUDDAR, SERVERINGSDUKAR på LÄRFT m. m.

Rekvitioner från landsorten ombesörjas pr omgående.

Gustaf Piehls Bryggeri-A.-B.

Stockholm 66 Götgatan 66 Stockholm

rekommenderar sina tillverkningar af:

Lager-Öl, Lagerdricka ~ ~

Pilsner-Öl, Iskällare-Dricka

samt såsom specialitet:

Pilsner-Dricka

Allm. telef. 36 56.

Rikstel 18.

HAEMATOL.

blodbildande, aptitretande, lättsmält, angenäm smak.

Detta förträffliga närings- och njutningsmedel framställes efter läkareföreskrift och kontroll och rekommenderas af professorer och läkare vid bleksot, blodbrist, rekonvalescens, allm. svaghet, afmagering, eng. sjuk, svaghet hos barn, dålig matsmältning och nervlidande, amning m. m.

HAEMATOL är mycket rik på blod-, fett- och benbildande ämnen och ökningen i vikt utgör i genomsnitt 4 kg. och mera på 14 dagar, hos redan starka personer bildas intet fett, endast friskt blod. Haematol åsyftar äfven att framställa vackrare och fylligare kroppsformer. 1/4 ask 5 Mk, 1/2 ask 2.50 Mk. Finnes i alla finare affärer eller direkt från fabriken: Ernst Krug, Dresden-Altst. 21, y, Wittenbergerstrasse 79. I.

Utlåtande om Mellins Food. Under teknad, som under ungefär ett års tid användt preparatet "MELLINS FOOD" vid artifiell uppfödning af späda barn, får härmed på begäran intyg, det jag funnit mig synnerligen tillfredsstäld med bemälda preparat.

Det lämpar sig väl till blandning med komjolk; det fördrages lätt af de små barnens matsmältningsorganer, och torde särskildt beaktas det kolhydraten i detsamma ej lätt öfvergå i jäsnung.

Jag har sålunda ej i något fall där "MELLINS FOOD" användts sett de hos barnen annars vanliga mag- och tarmkatarrerna uppträda. Under det vid användning af komjolk enbart, eller uppblandad med vatten, en del barn ofta lida af förstoppning, som alltid inverkar ogynnsamt på barnets utveckling, har jag däremot vid användning af här i fråga varande preparat kunnat konstatera, det denna benägenhet för förstoppning ganska snart hälfes, samt att barnens matsmältningsorganer funktionera på ett fullt normalt sätt.

Jag har äfven användt "MELLINS FOOD" till sådana 8 fattiginrättningen i — intagna barn, som genom vanvard i hemmen befunnit sig i synnerligen medtaget tillstånd behäftade med rachtis (engelska sjuk), mag- och tarmsjukdomar samt stor allmän svaghet och har jag i samtliga dessa fall erhållit ett mycket gynnsamt resultat, hvadan jag anser mig kunna rekommendera "MELLINS FOOD" såsom särdeles lämpligt såväl vid artifiell uppfödning af späda barn som och till föda åt mera försorgnna barn, hvilkas matsmältningsorganer af en eller annan anledning befina sig i sjukligt tillstånd.

2-dre stadsläkare.

Prof af MELLINS FOOD sändes på begäran gratis och franco från Axel Lennstrand, Gefle.

Äkta

Örtmixtur för mag- och bröstsjukdomar.

En massa intyg från fullt trovärdiga personer, som af denna mixtur blifvit fullkomligt botade från svåra sjukdomar, kan förest. 6 fl. på satsen kostar 4.40 sändes pr järnväg mot efterkräf, på båt endast om den är betald. Mindre än hel sats sändes icke. Återförsäljare i Stockholm Herman Andersson, Skepparegatan 47, 1 tr.

Soña Larsson, f. Aschier.

Riks-, Post- och Telegrafadress Jönköping.

Lärarynnor!

En större privat samskola med kommunanslag finnes att öfvertaga till hösten. Billiga omkostnader. 5000 kronor fordras kontant. Anbud emottos före den 25 mars under märke: »H.», adr. S. Gumælli annonsbyrå, Stockholm. (G. 561)

Handväfda pappersmattor.

Äter finnas dessa omtyckta starka, vackra gångmattor i olika färger till salu å 65 öre pr meter vid Krontorps gård, adr. Vermland, Björneborg.

EN ANSPRÄKSLÖS, bättre flicka, med glädje lynte och något kunnig i matlagning samt handarbeten, får plats i god familj att gå frun tillhanda, till början mot fritt vivre. Svar med fotografi och vidare upplysna till »Familjemedlem», Linköping p. r. (258)

BÄTTRE, ANSPRÄKSLÖST FRUNT., med glädje lynte och goda rek. samt villigt förrätta i mindre hushåll å landet förek. göromål utom de gröfsta, får plats i liten enkel familj nära Stockholm. Lön 15 kr. månad. Svar till »F.», Tidningskont. G. Ad. Torg. (255)

EN FRISK FLICKA med glädje sinne och från ett godt hem kan få förmånlig plats att efterse och sköta en 2 1/2 års flicka. Goda rekommendationer erfordras. Svar med fotografi, som återsändes, till »H. K.» poste restante, Karlskrona. (264)

EN SNÄLL, anspråkslös, bättre flicka 20 å 30 år, arbetsam och ordentlig, erhåller i vår plats i god familj i landsortsstad, att sköta 2-ne barn, 2 till 4 år, samt delta i förekommande göromål. Svar med löneanspråk och fotografi till »C.» Brahegatan 1 tr. Stockholm.

VÄRDINNOR, LÄRARINNOR och bildade hushållsbitr. erh. goda platser. Skyndsamt anmälan å Nya Inackorderingsbyrå, Brunkebergsg. 3 B. Etabl: 1887. (G. 758)

EN I HUSHÅLLSGÖROMÅL och sömnad EN något kunnig flicka får god plats som medlem i familj i Dalsland mot fritt vivre. Svar till Hem, Iduns exp. (269)

SÖMMERSKA,

fullt skicklig i all slags klädsömnad, får fri bostad och vedbrand vid Forsmarks Bruk, hvaruti god tillgång på arbete torde kunna påräknas — Goda rekommendationer fordras. Sökande vände sig till Forsmarks Brukskontor, Forsmark. (G. 76869)

ÄLDRE, ANSPRÄKSLÖS, snäll, barnkär, frisk, pålitlig flicka, fullt hemmastad i matlagning och öfriga inomhusföreskrifvande göromål, som på egen hand kan förestå landthushåll, erhåller plats i bildad mindre familj på landet. Svar, jämte betyg och fotografi, märkt »Landet», ins. till Iduns exp. (240)

PLATS VID FOLKHÖGSKOLA

Vid Älfsborgs läns kvinnliga folkhögskola är plats ledig för lärare eller lärarinna med undervisningskyllidighet i räkning, välskrifning, modersmålet och möjligen hälsölära. Sångförmåga är meriterande. Kursen fortgår 20 april—20 juli. Lönen är 300 kr. för lärare och 250 för lärarinna. Därtill kompetent lärarinna kan vid behof, mot ersättning, få biträda vid undervisningen i handarbeten. Ansökan insändes till skolans föreståndare, S. Welin, Herrljunga, före 15 mars. (S. T. A. 56908)

UNG, KVINNLIG GYMNASI, som genomgått 7-klassigt läroverk och fullständig bokhållerkurs, önskar plats i familj. Små pret. Svar till »T. J.», Iduns exp.

EN 19-ÅRIG FLICKA, kunnig i piano-spelning och som genomgått 8-klassigt läroverk, önskar komma i god familj, helst i mellersta Sverige, för att undervisa mindre barn. Svar till »K. S.», Galle p. r. (253)

UNG FLICKA önskar plats att gå frun tillhanda, helst i Stockholm. »St. R.», Leufsta Bruk. (254)

EN UNG, BILDAD FLICKA, kunnig i språk, musik, målning samt alla inomhus förefallande göromål, önskar plats nu genast som sällskap åt herrskap eller lektris för äldre fruntimmer. Svar bedes till »20-årig Skånska», Iduns exp. (252)

EN BÄTTRE FLICKA söker, mot fritt vivre, plats i bättre familj, helst prästfamilj, där hon är villig deltaga i inom hemmet förek. göromål. Resan bekostas själf. Svar till »Adertonårig», Svenljunga p. r.

EN UNG FLICKA, van att undervisa, önskar plats som lärarinna för mindre barn. Små pretentioner. Svar till »K. M.», Iduns expedition. Stockholm. (258)

EN 30-ÅRIG FLICKA, som genomgått fullständig kurs hos Handarbetslära Vänner, önskar plats i vår, helst som lärarinna. Svar »Ordentlig H. K.», Iduns exp. (265)

MOT FRITT VIVRE önskar en ung flicka plats i familj. Är kunnig samt villig deltaga i alla inom ett hem förekom. göromål. Svar till »Margit», Mon p. r.

EN UNG, ANSPRÄKSLÖS FLICKA önskar till våren plats att gå frun tillhanda. Kunnig i klädsömnad och stryknig samt äger vana vid alla inom ett hem förekommande göromål. Svar till Musikalisk, Gumælli annonsbyrå, Malmö. (G.A.M.45181)

BILDAD, MUSIKALISK FLICKA af god familj önskar plats att mot någon betalning deltaga i hushållet. Svar emottos med det snaraste till »Elisabeth», Söderhamn. (262)

PLATS SÖKER BILDAD FLICKA, kunnig i matlagning, bakning, syltning, stryknig, sömn. Plikttr., arbetsam. Svar till »Villig och glad», Gumælli annonsbyrå.

UNG, BILDAD, MUSIKALISK FLICKA önskar mot fritt vivre komma i treflig familj som sällskap. Villig undervisa i musik och handarbete samt vara frun något behjälplig. Svar till »Skånska», J. G. Hedbergs annonsbyrå, Malmö. (J. G. H. 3875)

ANSPRÄKSLÖS 22-ÅRIG FLICKA önskar till våren plats att gå frun tillhanda. Är något kunnig i matlagning, bakning och väfnad. Önskar anses som familjemedlem. Svar till »E. K.», Staffunda. (239)

ORDENTLIGA HUSMÖDRAR! Bildad, praktisk, tjugufyrrårig flicka, kunnig i husliga göromål, önskar mot fritt vivre komma i aktningssvärd och vänlig familj för att vara husmodern till hjälpl. Äfven villig att undervisa i musik. Svar inom 8 dagar till »Verksamhet», Tidningskontoret, Östra Larmgatan 1, Göteborg.

ANSTÄLLNING VID STÖRRE SYATELIER sökes af därtill fullt kompetent föreståndarinnan. Skicklig i tillskärning och profning och har fin smak vid toaletternas arrangering samt godt sätt med kunder. »Syatelier», Karlstad p. r. (267)

I vår kunna ett par unga flickor få god inack. och grundl. undervisn. i matlagning, husliga sysslor, handarbete och väfnader till 40 kr. pr månad. »Husmoder», Karlstad p. r.

FÖR KONVALESCENT ELLER ANNAN, som behöfver ro eller vänlig omvårdnad, finnes tillfälle att erhålla detta i ett stilla, vackert beläget hem i Upsala. Upplysningar meddelas af doktor eller fru E. Bolin, Järnbrogatan 18, Upsala. (263)

INACKORDERING i präst- eller herrgård i naturskön trakt af Västergöt. el. Småland önskar ung familj för sommaren. Svar: »J. B.», Iduns exp. (251)